

ת"פ 47348/08/17 - מדינת ישראל נגד מתן אלבאז

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 47348-08-17 מדינת ישראל נ' אלבאז(עציר)
תיק חיצוני: 2017/6875

בפני	כבוד השופט צבי פורר
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	מתן אלבאז

החלטה

הנאשם הורשע על פי הודאתו ביום 6.2.19 ובאותו יום נגזר דינו בהתאם להסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים.

הנאשם נדון במסגרת הסדר הטיעון שהושג בהליך של גישור לעונש הכולל מאסר בפועל בן ששה עשר חודשים (כולל הפעלת מאסר על תנאי אשר הופעל בחופף למאסר) ועונשים נלווים.

הנאשם הודה והורשע בסדרה של עבירות הכוללות שש עבירות של החזקת סם לצריכה עצמית, עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, הפרת הוראה חוקית, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, שתי עבירות של החזקת סכין, גניבה, תקיפת עובד ציבור, תגרה במקום ציבורי וכן עבירה של סיוע לשב"ר.

ביום 12.2.19 הגיש הנאשם בקשה בהתאם להוראות סעיף 81 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] תשמ"ד-1984 ולפיה מתבקש בית המשפט לשקול את ביטול צירוף התיקים וזאת מתוך מקח טעות.

הטעות נוגעת למעצרו של הנאשם ביום 10.2.19 במסגרת תיק פל"א 63820-2019 הנחקר על ידי תחנת נתיבות (תיק מ"י 23312-02-19). לטענתו, המשטרה "טמנה לו פח" וזאת משום שידוע כי הוא נדון.

בנסיבות אלה, טען הנאשם כי הסדר הטיעון מבוסס על "מקח טעות" ועל כן הוא מבקש לבטלו.

המאשימה נתבקשה להגיש את תגובתה וממנה עולה כי ההסדר נערך על פי המרשם הפלילי שהיה מעודכן ליום 4.2.19 וכך הוצהר גם לפרוטוקול (עמ' 4 שורה 17 לפרוטוקול מיום 6.2.19 - צ.פ.).

ב"כ המאשימה ציינה גם כי בדקה ברישום הפלילי של הנאשם והפל"א האמור עדיין לא מופיע בו.

עוד צוין כי מדובר בפרשיה ש"פוצחה" ביום 5.2.19 והנאשם נחקר לראשונה ביום 10.2.19.

בסופו של דבר, כך המאשימה, במועד ההסדר לא היה ידוע על התיק החדש וצירופי התיקים התבצעו על בסיס הרישום הפלילי הידוע ועל כן עותרת לדחיית הבקשה.

דין הבקשה להידחות.

סעיף 81 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] התשמ"ד - 1984 קובע כי:

"(א) מצא בית משפט כי נפלה טעות בפסק דין או בהחלטה אחרת שנתן, רשאי הוא, תוך עשרים ואחד ימים מיום נתינתם, לתקנם בהחלטה מנומקת, ורשאי הוא לשמוע טענות בעלי הדין לענין זה; לענין זה, "טעות" - טעות לשון, טעות בחישוב, פליטת קולמוס, השמטה מקרית, הוספת דבר באקראי וכיוצא באלה.

(ב) בהסכמת בעלי הדין רשאי בית המשפט להחליט בכל עת על כל תיקון בפסק דין או בהחלטה אחרת שנתן.

(ג) תוקנו פסק דין או החלטה אחרת כאמור בסעיף קטן (א) יראו, לענין ערעור, את מועד החלטת התיקון כמועד מתן פסק הדין או ההחלטה האחרת.

(ד) החלטה לפי סעיף קטן (א) אינה ניתנת לערעור אלא בערעור על פסק הדין או ההחלטה האחרת."

סבורני כי "טעותו" של הנאשם אינה טעות בפסק הדין או בהחלטה. ההחלטה של כל הצדדים נסמכה על התיקים הידועים של הנאשם בעת ההליך.

היחיד שיכול היה אולי לדעת על עבירות אחרות הוא הנאשם עצמו. אין ספק בליבי כי התובעת אשר הציגה את ההסדר הסתמכה על כל שידוע לה ולא על תיק אחר.

זאת ועוד, כאשר בוחנים את כלל התיקים בהם הודה והורשע הנאשם, מדובר בסופו של דבר בהסדר מקל לכל הדעות.

מכל מקום, גם אם מדובר בטעות של הנאשם, אין מדובר בטעות בפסק הדין שניתן לתקנה באמצעות סעיף 81.

ניתן היה לתקן את פסק הדין בהסכמת הצדדים אך לאור התנגדות המאשימה אין כל דרך לעשות כן.

אינני סבור גם כי יש מקום לאפשר לנאשם לחזור בו מהודאתו לאחר גזר הדין.

לאור כל האמור לעיל, אין כל ממש בבקשה, אין מדובר בטעות שניתן לתקנה בהתאם להוראות סעיף 81 הנ"ל. לפיכך, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית.

ניתנה היום, ח' אדר א' תשע"ט, 13 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.